

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/430/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212219888
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Zmeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4212219888.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, proti žalovanému: Slovenská republika, v menej ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky č. k. 9C/579/2012-152 zo dňa 14.04.2015 takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e** .
Žalovanému nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením zastavil dovolacie konanie. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu. Výrok o zastavení dovolacieho konania odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a o poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“ alebo „zákon o súdnych poplatkoch“). V odôvodnení uznesenia súd uviedol, že žalobca sa dovolaním zo dňa 16.03.2015 domáhal zrušenia rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 1Co/165/2014-104 zo dňa 04.02.2015 a vrátenia veci na ďalšie konanie v zmysle § 241 ods. 2, písm. a) a § 237 písm. g) OSP. Dovolanie odôvodnil tým, že všetky úkony súdu predstavujú úkony vykonané vylúčeným sudcom, čo zakladá dôvod dovolania podľa § 241 ods. 2, písm. a) v spojení s § 237 písm. g) OSP. Rozhodnutie odvolacieho súdu nie je podľa neho ani dostatočne odôvodnené; absentuje v ňom odôvodnenie zaujatého právneho názoru, prečo rozhodol o merite odvolania odlišne od ustáleného právneho názoru obsiahnutého v rozhodovacej praxi súdov a prečo nerešpektoval presun dôkazného bremena na žalovaného. Rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorého postupom sa mu odňala možnosť konať pred súdom, je prekvapivé. Súd prvého stupňa ho následne výzvou zo dňa 26.03.2015 pod č. k. 9C/579/2012-138 podľa § 6 ods. 2 a podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov zákona o súdnych poplatkoch vyzval na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 40,- eur v lehote 10 dní od doručenia výzvy. Žalobca prevzal výzvu prostredníctvom svojho právneho zástupcu dňa 30.03.2015, lehota 10 dní mu uplynula dňa 09.04.2015, avšak poplatok zaplatený nebol. Proti uvedenej výzve žalobca podal odvolanie, no súd ho neakceptoval, pretože nešlo o uznesenie; súd vydal len výzvu s poučením, že ak poplatok v určenej dobe zaplatený nebude, konanie zastaví. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý žiadal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Podľa jeho názoru v zmysle položky č. 7a sadzobníka súdnych poplatkov spoplatneniu podlieha iba podanie žaloby na náhradu škody, a nie aj ďalšie úkony vo veci samej, ako sú odvolanie, dovolanie a pod. On podal dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, a nie žalobu a súd nie je oprávnený svojvoľne rozširovať okruh úkonov podliehajúcich súdnemu poplatku. Poukázal na to, že v prílohe zákona o súdnych poplatkoch nie je jasne a jednoznačne stanovená poplatková povinnosť za podanie dovolania voči rozhodnutiu súdu o žalobe na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom. Navyše podľa § 18ca

zákona o súdnych poplatkoch z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30. septembra 2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30. septembra 2012, aj keď sa stanú splatnými po 30. septembri 2012. V danom prípade bola žaloba podaná pred 01.10.2012, konanie sa teda začalo pred účinnosťou zákona č. 286/2012 Z. z., a preto je nutné v súvislosti s podaným dovolaním aplikovať právny stav platný do 30.09.2012.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolaní (§ 212 ods. 1 OSP) prejednal vec bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a po prejednaní veci dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Pri rozhodovaní vychádzal najmä z nižšie citovaných zákonných ustanovení.

Podľa § 1 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch súdne poplatky sa vyberajú za jednotlivé úkony alebo konanie súdov, ak sa vykonávajú na návrh a za úkony orgánov štátnej správy súdov a prokuratúry uvedené v sadzobníku súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu tohto zákona.

Podľa § 5 ods. 1 písm. a) zákona o súdnych poplatkoch poplatková povinnosť vzniká podaním návrhu, odvolania a dovolania alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom navrhovateľ, odvolateľ a dovolateľ.

Podľa § 6 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch sadzba poplatku je uvedená v sadzobníku percentom zo základu poplatku alebo pevnou sumou.

Podľa § 6 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch ak je sadzba poplatku ustanovená za konanie, rozumie sa tým konanie na jednom stupni. Poplatok podľa rovnakej sadzby sa vyberá i v odvolacom konaní vo veci samej. Poplatok za dovolanie sa vyberá vo výške dvojnásobku poplatku ustanoveného v sadzobníku.

Podľa § 18ca zákona o súdnych poplatkoch z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30. septembra 2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30. septembra 2012, i keď sa stanú splatnými po 30. septembri 2012.

Podľa položky 7a sadzobníka súdnych poplatkov zákona o súdnych poplatkoch je súdny poplatok zo žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom 20 eur.

V súvislosti s povinnosťou platiť súdny poplatok vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom zákon o súdnych poplatkoch do novely vykonanej zákonom č. 621/2005 Z. z. upravoval v § 4 ods. 1 písm. c) vecné oslobodenie od poplatku v konaniach vo veciach náhrady škody spôsobenej rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom oslobodené od poplatku. Uvedená novela s účinnosťou od 01.01.2006 toto vecné oslobodenie vypustila, čo bolo v dôvodovej správe odôvodnené reakciou na neúmerný nárast právne neopodstatnených žalôb o náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. Zároveň v sadzobníku v položke 7a bol zavedený nový paušálny poplatok za žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom vo výške 3.000 Sk. Ďalšou novelou zákona vykonanou zákonom č. 273/2007 Z. z., účinným od 01.07.2007, bolo ustanovenie § 4 ods. 1 doplnené o písm. k), ktorým bolo opätovne zavedené oslobodenie súdnych konaní vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom od poplatku, zároveň s vypustením položky 7a zo sadzobníka. Posledná zmena v tomto smere bola uskutočnená zákonom č. 286/2012 Z. z., ktorým sa zmenil zákon o súdnych poplatkoch s účinnosťou od 01.10.2012 a ktorým bolo z ustanovenia § 4 ods. 1 vypustené písm. k) a v sadzobníku za položku 7 bola vložená položka 7a, podľa ktorej zo žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom je sadzba poplatku 20 eur, čím zákonodarcia reagoval podľa dôvodovej správy k tejto novele na nárast právne neopodstatnených žalôb o náhradu škody na súdoch. Z uvedeného vyplýva, že po 01.10.2012 konania vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom nie sú oslobodené od poplatkovej povinnosti. Žalobcovi, ktorý je v zmysle ustanovenia § 2 ods. 1 písm. a) zákona poplatníkom, tak v súvislosti s podaním takéhoto návrhu vzniká poplatková povinnosť podľa § 5 ods. 1 písm. a) zákona. Rovnako tak sa poplatníkom v týchto veciach v zmysle § 2 ods. 4 zákona o súdnych poplatkoch stáva i ten, kto podal odvolanie alebo dovolanie.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd považoval za nesprávne tvrdenie žalobcu, že spoplatneniu podlieha len podanie žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom, a nie i ďalšie úkony vo veci samej. Podaním dovolania mu vznikla poplatková povinnosť podľa § 5 ods. 1 písm. a) zákona o súdnych poplatkoch. V ustanovení § 6 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch sa uvádza, že ak je sadzba poplatku ustanovená za konanie, rozumie sa tým konanie na jednom stupni s tým, že poplatok podľa rovnakej sadzby sa vyberá i v odvolacom konaní vo veci samej. Keďže v danom prípade ide o konanie na náhradu

škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom začaté na návrh žalobcu dňa 27.09.2012, t.j. pred účinnosťou zákona č. 286/2012 Z. z. a dovolanie proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu žalobca predložil dňa 20.03.2015, t.j. po jeho účinnosti, je potom potrebné posúdiť vznik poplatkovej povinnosti odvolateľa i z hľadiska prechodného ustanovenia k úpravám účinným od 01.10.2012, a to § 18ca zákona o súdnych poplatkoch. Súd prvého stupňa správne žalobcu vyzval na zaplatenie súdneho poplatku za dovolanie aplikujúc tak platnú právnu úpravu účinnú v čase vzniku poplatkovej povinnosti, a rovnako tak správne stanovil i výšku súdneho poplatku v sume 40 eur. A keďže žalobca súdny poplatok za dovolanie nezaplatil, súd prvého stupňa správne dovolacie konanie zastavil a uznesenie aj správne právne odôvodnil.

S ohľadom na uvedené právne posúdenie odvolací súd konštatoval, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je vecne správne a správne je aj odôvodnené. Preto odvolanie žalobcu nepovažoval za opodstatnené a podľa § 219 ods. 1 OSP uznesenie ako vecne správne potvrdil.

Súd prvého stupňa po podaní dovolania výzvou zo dňa 26.03.2015 vyzval žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku za dovolanie v sume 40 eur tak, ako je to opísané vyššie. Výzva bola žalobcovi zaslaná na základe ustanovenia § 10 ods. 1 prvej vety zákona o súdnych poplatkoch, podľa ktorého ak nebol zaplatený poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania alebo dovolania, prvostupňový súd vyzve poplatníka, aby poplatok zaplatil v lehote, ktorú určí, spravidla v lehote desiatich dní od doručenia výzvy; ak aj napriek výzve poplatok nebol zaplatený v lehote, súd konanie zastaví. Žalobca proti tejto výzve, ktorá nemá charakter uznesenia (rozhodnutia) v zmysle § 157 OSP, podal „odvolanie“, avšak súd musel vychádzať z ustanovenia § 201 prvej vety OSP, ktoré uvádza, že účastník môže napadnúť len rozhodnutie súdu, t. j. nie aj výzvu na zaplatenie súdneho poplatku. Odvolací súd o tomto odvolaní nerozhodoval ako o právne významnom z hľadiska ustanovenia § 201 prvej vety OSP a posudzoval ho ako také podanie, ktoré je nesprávne označené a ktoré je podľa svojho obsahu len vyjadrením nesúhlasu s obsahom uvedenej výzvy (§ 41 ods. 2 OSP).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 OSP tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže mu v tomto štádiu konania nevznikli a ani si ich neuplatnil.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.